

Η πιο σωστή συμβουλή

Μια φορά και έναν καιρό, ήταν ένας

σπουδαίος άρχοντας. Έψαχνε έναν έμπιστο και αφοσιωμένο σύμβουλο, γιατί δεν μπορούσε να τελειώσει μόνος του όλες τις δουλειές, ούτε να κρίνει σωστά και δίκαια όλους τους ανθρώπους.

Φώναξε, λοιπόν, μπροστά του πέντε από τους πιο καλούς και έμπιστους ανθρώπους του όπως νόμιζε και θέλησε να ξεχωρίσει τον πιο έμπιστο. Άνοιξε μια χρυσή θήκη και έβγαλε από μέσα πέντε πελώρια αστραφτερά διαμάντια!

- Λοιπόν, τους είπε. Όποιος από εσάς μου δώσει την πιο πολύτιμη συμβουλή θα παίρνει για αμοιβή από ένα διαμάντι.

- Τι συμβουλή να σου δώσουμε εμείς μεγάλε άρχοντα; Εμείς είμαστε τα σκουλίκια και εσύ είσαι τόσο σπουδαίος, είσαι η ίδια η ζωή και είσαι από μόνος σου θησαυρός με τη δύναμη που έχεις, πετάγεται ο πρώτος και του λέει.

Ευχαριστήθηκε με αυτά τα λόγια ο άρχοντας και του έδωσε το πρώτο διαμάντι!

Ήρθε η σειρά του δεύτερου σύμβουλου που και αυτός με τη σειρά του έπλεξε ωραίο εγκώμιο για τον άρχοντα και έτσι πήρε και αυτός το δεύτερο διαμάντι!

Το ίδιο έκανε και ο τρίτος και ο τέταρτος σύμβουλος του άρχοντα και πήραν και εκείνοι με τη σειρά τους τα διαμάντια!

Το πέμπτο διαμάντι έμενε ακόμα στη θήκη του. Το έβγαλε ο άρχοντας και το κρατούσε στο χέρι του.

- Ήρθε η σειρά σου για να το αποκτήσεις, είπε στον πέμπτο σύμβουλό του.

Εκείνος στάθηκε με προσοχή μπροστά στον άρχοντα, έκανε μια υπόκλιση και του είπε:

- Είσαι πολύ δυνατός άρχοντά μου με μεγάλα πλούτη. Αυτά όμως σου τα έδωσε ο

Θεός για να μπορείς να φανείς αντάξιος για να διοικείς έναν ολόκληρο λαό. Όλα, λοιπόν, τα χαρίσματα που έχεις και τα πλούτη σου, ζητάω εγώ, ο υπήκοός σου, να τα χρησιμοποιήσεις για το καλό του λαού σου με αγάπη και δικαιοσύνη. Αυτή τη συμβουλή θα σου δώσω εγώ.

Αμέσως τότε, ο άρχοντας ξαναέβαλε στη θήκη του το τεράστιο διαμάντι που κρατούσε και είπε

- Εσένα που ανέφερεις τη γνώμη σου χωρίς φόβο και κολακείες θα σου δώσω κάτι πιο μεγάλο από ένα διαμάντι. Θα έχεις την εμπιστοσύνη μου για πάντα και θα είσαι ο γενικός μου σύμβουλος, ώστε να μου λες πώς να διοικώ πάντα τίμια το λαό μου.

Την άλλη μέρα το πρωί παρουσιάστηκαν οι τέσσερις σύμβουλοι στον άρχοντα χλωμοί από την στεναχώρια τους.

- Άρχοντά μας, κάποιο λάθος θα έγινε και τα διαμάντια είναι ψεύτικα. Πήγαμε και τα ελέγξαμε. Είναι απλές πέτρες που λάμπουν, του είπαν πέφτοντας στα πόδια του και προσπαθώντας να κρύψουν το θυμό τους.

- Και σεις ψεύτικους λόγους μου προσφέρατε, τους είπε ο άρχοντας με αυστηρή φωνή. Στις ψεύτικες κολακείες λοιπόν, μόνο ψεύτικα διαμάντια αξίζουν. Πηγαίνετε στο καλό τώρα, τους είπε και τους έδιωξε.

Πηγή: dkaravasilis.gr